

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 222.

Anden Session.

74de Møde.

Landsdagen den 5de Februar.

(Fortf.)

Ordførenden (fortsat): Jeg kommer dernæst til at tale om Kongens Livjægercorpset. Under Sagens første Behandling gjorde jeg opmærksom paa, hvad Chefen for Borgervæbningen i en Skrivelse til Udvalget havde gjort opmærksom paa med Hensyn til dette Corpset. Nu vil det imidlertid vel ikke, som Følge af den stedfundne Afstemning, være afgjort, at alle Medlemmer af Livjægercorpset, der ere fødte før den 1ste Jan. 1826, skulle være frie; thi det maa vel bemærkes, at de Personer, der ere Medlemmer af Livjægercorpset, paahvilede i Reglen tidligere Forpligtelse til at indtræde i Borgervæbningen, og altsaa gjælder maaskee ikke her de samme Grunde for fritagelse, som jeg før omtalte. Men der er en anden Omstændighed, som her gjør Udslaget, forekommer det mig idetmindste, og det er navnlig den, at selv om man vil gaae tilbage til den 1ste Jan. 1821 og kun fritage dem, der ere fødte før denne Tid for videre Tjeneste, vil, naar derefter endvidere fra drages de, der enten ere, eller ville være at udskrive til Armeen eller som Uøvede at ansætte ved et af de borgerlige Corpser, samt de, der have udtjent, eller kunne antages at ville bortreise i Aarets Løb, de Tilbageblivendes Antal dog kun udgjøre 205, og gaaer man ikke saa langt tilbage, men kun til 1ste Jan. 1826, vil Antallet blive endnu langt mindre. Det er altsaa saaledes kun et høist ubetydeligt Antal, som der kan være Tale om at skulle overgaae til Borgervæbningen. Nu har Udkastet i § 3 af de midlertidige Bestemmelser den Bestemmelse, at de vel skulle overgaae til Borgervæbningen, men paa en særegen Maa- de,

nemlig Corpset skulde henlægges som en Afdeling under Borgervæbningen; altsaa skulde det efter Udkastet være et Par Compagnier, der skulde slutte sig som en Afdeling til Borgervæbningen, indtil at de Personer, hvoraf disse Compagnier bestode, successtve gik bort paa en eller anden Maa- de, da der saa skulde tages Bestemmelse om, hvad der skulde gjøres med de Tilbageblivende, om de enten skulde ligefrem gaae ind under Borgervæbningen, indrangeres i Borgervæbningen, eller de skulde fritages for al videre borgerlig Militærtjeneste. Men Chefen for Borgervæbningen har særdeles kraftig andraget paa, at en saadan Bestemmelse ikke maatte tages. Jeg har ogsaa tidligere tilladt mig at gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at det formeentlig vilde være en mindre værdig Maa- de at lade et Corpset gaae ind paa, der har en saadan Historie at opvise, som Livjægercorpset. Der er formeentlig i dette Corpsets Historie den tilstrækkeligste Anledning til at vise det nogen Faveur, men man synes ikke paa en hensigtsmæssigere Maa- de at kunne vise dette, end naar man nu, da Taler er om, at ophæve det, lader det stee paa en værdigere Maa- de, end der er foreslaaet. Man tænke sig blot tydeligt denne foreslaaede successtve Hændelse; jeg troer ikke jeg behøver nærmere at dvæle derved. Jeg vil blot endnu engang gjøre opmærksom paa, at Corpset skulde høitideligholde i Marts Maaned sit 50aarige Jubilæum. Udvalget har derfor foreslaaet, at Corpset skulde opløses saaledes, at de, der ere fødte siden 1ste Jan. 1826, kun forsaavidt de endnu vare uøvede, skulde indgaae under selve Borgervæbningen, men at de, der vare fødte inden 1ste Januar 1826 eller vare vaabenøvede, skulde aldeles fritages for al videre militair Tjeneste. Men hvilken Beslutning end Thinget maatte tage med Hen-